

Udvikling, at vi forstaar at tage Standpunkt i offentlige Spørgsmaal paa en saadan Maade, at Befolkningen kan være tjent dermed.

Der var ogsaa et andet Spørgsmaal, der ved Aarsskiftet vakte megen Opmærksomhed. Det var Spørgsmaalet om Reparationen af „Frederik VIII“. Der aabenbarede sig her visse Brøst. Vi trænger jo nok til hist og her at se vore Forhold lidt efter, vi trænger nok til hist og her at faa Lov til, lad mig sige, fra Offentlighedens Side at tale lidt med, hvor det drejer sig om Tilfælde som Reparationen af „Frederik VIII“. For denne Reparation forlangte man her i Landet 420 000 Kr., medens Svenskerne tilbød at foretage den for omkring det halve. Hvad skete der nu? Der skete det, at vi prøvede paa at bringe de tre Parter; Dampskibsselskabet, Skibsværftet og Arbejderne, de tre Hovedfaktorer, sammen og faa dem til at tale sig til Rette, men Forsøget strandede paa, at en af Direktørerne erklærede: De skal ikke komme her og hente Forretningshemmeligheder. Jeg vil gerne sige til ærede Medlemmer af det høje Ting — det hører de sikkert rundt omkring, jeg ved ikke, om ærede storindustri drivende, som er til Stede i denne Sal, har samme Teorier —, at jeg tror ikke, at disse Paastande om, at der eksisterer Forretningshemmeligheder, har saa forfærdelig meget paa sig. Jeg tror, at disse Hemmeligheder kun betyder noget, fordi de er Hemmeligheder. I det Øjeblik, de ophører at være Hemmeligheder, ophører de ogsaa at have nogen Betydning. Samtidig med, at man lader Statistisk Departement eller andre Statsinstitutioner faa fuldt Indseende med, hvad der gaar for sig, tror jeg, der vil ske en Sanering af det offentlige Liv, som vi i højeste Grad har Brug for. Paastanden om Forretningshemmeligheder henviser jeg til den Verden, hvor den hører hjemme, og den bør ikke tages i Betragtning, naar Talen er om at tilrettelægge vort økonomiske Liv.

Det kan vel siges om det Forslag, som den højtærede Minister har forelagt os, at det er ikke, som jeg sagde før, i Stand til at raade Bod paa hele Krisen i Haandværk og Industri; men Lovforslaget vil, administreret paa god Maade, kunne hjælpe store Kredse af Bedrifter og deres sædvanlige Arbejderstab, vil kunne beskæftige Tusinder og atter Tusinder af Mennesker, og det vil give andre Kredse Mod til at tage fat, saa at det alligevel hjælper til at afhjælpe den forhaandenværende Krise.

Jeg vil gentage, hvad jeg begyndte med

at sige, at jeg føler det som en Synd overfor denne Situation at tale for meget derom og drage for mange filosofiske Betragtninger og Udenomsbetragtninger ind i Overvejelserne. Jeg erkender naturligvis, at dette Forslag som alle andre, der stiller Krav, maa underkastes en grundig Behandling, hvor de forskellige Anskuelse kan komme til Orde, men jeg henstiller varmt til det høje Tings Medlemmer og de forskellige Partier, navnlig til de Partier, som danner Flertallet her, at tage velvilligt paa denne Sag og tage paa den i Forstaaelse af, at her er det ikke specielle Partiinteresser, men her er det Befolkningens samlede Interesser, det gælder. Det foreliggende Forslag er et enkelt og klart Forsøg paa at komme store Dele af Befolkningen til Hjælp, og det vil efter min Anskuelse, efter de Diskussioner, vi har haft med Industriens Mænd, intetsteds kunne gøre Skade, men vil kunne gøre overmaade megen Gavn i vide Kredse indenfor Industrien; det vil kunne skabe en Begyndelse til at tage fat der, hvor der trænges dertil, og jeg tør sige, at det er mange Steder. Hvis vi ønsker at befordre Landets legitime Erhvervsliv, tror jeg ikke, vi kommer udenom dette Lovforslag. Det vil gøre alt for stor Skade, hvis vi nøjes med at forhandle derom, snakke om det uden at gøre noget alvorligt. Situationen er for skarpt spændt dertil. Jeg mener, at vi tvinges til at gøre noget, og det er mit Haab, at de Bemærkninger, jeg har gjort, vil bidrage til Forstaaelse af, hvor nødvendigt det er. Jeg erkender, at jeg er en af dem, der befinder sig ude i Tagdryppet paa dette Omraade, men det vil ogsaa for Industrien være ganske ødelæggende, om der ikke tages fat i denne Situation. Jeg mener, at der maa arbejdes paa langt Sigt. Vi har før denne Situation set Kriser omtrent af samme Art, men de har haft en anden Egenskab, som ogsaa er blevet nævnt af den ærede Ordfører for Venstre, idet man har vidst, at de meget hurtigt vilde trække sig i Lave igen. Men Gang paa Gang maa vi desværre konstatere, at Arbejdsløshedens Spøgelse er blevet en saadan Kendsgerning her til Lands, at vi jævnt væk staar over alle andre Lande med Hensyn til Arbejdsløshed. I intet andet Land har Arbejdsløsheden et Omfang som her, og det er, fordi der har været en Tid, hvor Industrien arbejdede for at komme frem til den Position, som Industrien bør have. Det har haft sine store Vanskeligheder, men her har vi en Anledning til at lukke lidt op for de Industriinteresser, som i Virkeligheden er alles Interesser.